

Z P R A V O D A J

NÁRODNÍ RADY SFŘ

2006 - 2009

ČÍSLO 10

PROSINEC 2008 AŽ LEDEN 2009

Novoroční pozdrav

Vážení přátelé,

udělali jsme první kroky v novém roce 2009, formulovali jsme možná nová předsevzetí a vyslovili mnohá přání. Tento rok je pro nás, občany České republiky, velmi důležitý. Vzpomínáme 20 let od pádu komunistické totality a začínáme období našeho předsednictví Evropské Unie. Všechna média budou mít velikou příležitost bilancovat, ohlížet se za uplynulým úsekem našich dějin v nově získané svobodě. Budou hodnotit jeho úspěšnost, zvláště naši současnou situaci po ekonomické transformaci.

U výsledků v této oblasti při troše pravdy, poctivosti a upřímnosti nemůžeme mít příliš radosti z toho, jaké základy budoucnosti jsme v této oblasti před 20 léty položili. I v oblasti společenské, politické a duchovní jen velmi těžko nalézáme velké pozitivní výsledky. Klademe si otázky: v jaké situaci je ta nejmenší buňka společnosti a první škola hodnot – rodina? Jak vypadá naše škola a školní mládež? Duchovní a hodnotová situace ve společnosti, naše právo a soudy...?

Ale dosti – začněme se dívat kupředu s nadějí, že všechny stíny, které nás třeba obklopují, jsou překonatelné a mohou se rozzářit. Nějak podobně jsme uvažovali už před dvaceti léty. Jenomže jsme se ve velké euforii spolehli jen na své síly a myšlení, na automatický vliv svobody, na neověřené principy a nezvolili jsme nosné a osvědčené duchovní základy, prověřené dějinami. Byla dána priorita ekonomické transformaci bez solidních právních a duchovních základů. Nepoučili jsme se z komunistické minulosti, která budovala bez duchovních hodnot, a proto se zhroutila.

Jako důležitá priorita nebyla v euforii té doby přijatá obnova komunistickým režimem zničených mezilidských vztahů. Ale se zbytkem minulé ideologie v hlavách jsme privilegovali osobní často bezohlednou honbu za ekonomickým blahobytem. Ohled jeden na druhého, empatie, vzájemný respekt a láska, nezištná práce pro celek, zodpovědnost, pravdivost a obět – to jsme nezdědili z doby totality a nebyly to hodnoty, které bychom do „transformace“ vložili. Nepoučili jsme se ze zkušenosti bolestných let a znovu děláme stejnou trpkou zkušenost v našem životě i v hospodářství. Jsme si po všech těchto zkušenostech vědomi základní důležitosti duchovních hodnot, bez kterých se život nemůže rozvíjet? Jsou si toho vědomi dnešní politici?

Zvolme dnes jinak! Nedejme na líbivá hesla slibů různých stranických programů, které jsou zaměřené spíše na získávání nových členů a moci než na vážné úsilí pomoci této společnosti v základních otázkách. Hledejme nové formační projekty, které by byly zaměřeny na výchovu k hodnotám, k jejich přijetí. Musíme začít u „základní“ školy hodnot – u rodiny. Nebojme se říci, že jejím důležitým úkolem je vychovávat a dejme podporu tomuto „projektu“.

Škola nemůže být vynechána jako instituce, která má vedle vzdělání jako prioritu výchovu, formaci k hodnotám, např. respekt k právům druhého, zvláště slabšího, k solidaritě. Usilujme o zásadní přijetí zlatého pravidla mezilidských vztahů: „Co nechceš, aby druhí dělali tobě, nedělej ty jim...“

Nebylo by na čase spojit toto úsilí o hodnoty také s úsilím církve a dohodnout společný projekt výchovy k hodnotám? Církev má tisíciletou zkušenost s hodnotami a jejich vnášením do života. Přes všechny své lidské chyby vytvořila velká díla, která zůstávají. Nemyslím jen na hmotná umělecká díla, vycházející z jejího učení, kterých jsou plné světové galerie, ale z čeho vyrostly středověké university, které pěstovaly a rozvíjely velké duchovní kulturní dědictví, filosofii, teologii, vědu, kulturu života mezilidských vztahů. Velké řády, benediktini, cisterciáci atd., které pěstovaly kulturu života i na venkově.

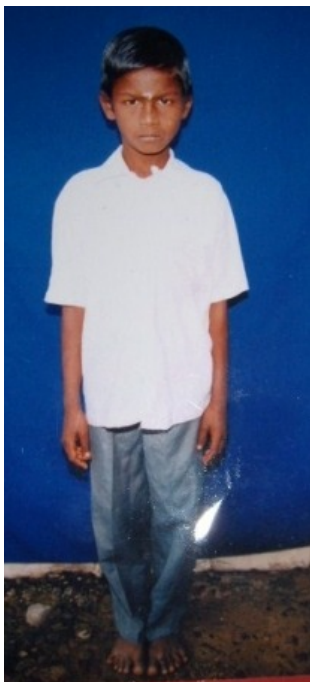
Z celého tohoto duchovního dědictví vyrostla naše doba, jenže postupně opustila duchovní základy, které minulost úspěšně budovala a pevně na nich stála. Jistě by se našly i mnohé jiné možnosti, různá společenství a společnosti, které by se do velkého celonárodního projektu obnovy hodnot rády zapojily. Či mají bezradní politici nějaké jiné východisko? Je tu tedy otázka, jak a s jakými prioritami po různých rozborech a analýzách vykročíme do nového úseku dějin v reálné a podložené naději, že bude úspěšnější. Přeji v tento den našemu národu, politikům i všem občanům, aby nový rok byl reálným novým začátkem jistější budoucnosti...

Kardinál Miloslav Vlk

Svědectví

Ještě jednou ke sjezdu, který se neměl konat

Malý bosý kluk, káva s čokoládou, sv. Alžběta a sjezd terciářů v Brně v červnu 2008. Jak to všechno spolu souvisí? Skrže jednoho docela obyčejného terciáře, který se zamyslel nad tématy a myšlenkami prolínajícími se tímto sjezdem. Jak vnímáme život v tzv. třetím světě, jak reagujeme na jeho chudobu? Za myšlením následovala akce. Již delší dobu jsem zvažovala adopci na dálku, ale stále jsem váhala a odkládala ji. Na sjezdu jsem dostala „spouštěcí impuls“. Bylo to jednoduché, zadat adresu v internetovém vyhledávači – adopce na dálku – a pod příslušnou lištou najít kolonku – vyberte si svoje dítě. Bylo jich tam asi 30 kluků a dívek, co nemůžou chodit do školy, protože rodiče jsou příliš chudobní... Tento se jmenuje Natsu a na první pohled mne chytil za srdce. Jediné čeho je mi líto, že si je nemohu adoptovat všechny.

Káva a čokoláda se značkou Fair Trade. Už dříve jsem něco zaslechla, ale nevěnovala jsem tomu pozornost. Na sjezdu mne zaujala myšlenka o sv. Alžbětě a zákazu jídla z nespravedlivého zisku, tj. z nespravedlivých daní. Její řešení, jíst na hostinách pouze chléb jako znamení nesouhlasu s touto nespravedlností a jako projev solidarity s těmi nejchudšími, mne oslovilo. Zazněla zde otázka přednášející, co my na to. Podporujeme férový obchod, i když je to finančně náročnější? Anebo máme mnoho dobrých důvodů, jak se touto otázkou vůbec nezabývat. Vždyť jsme přece tak nepatrní – a co

zmůže jedinec, že? Začala jsem pátrat, co že to vlastně znamená Fair Trade. A zjistila jsem zajímavé věci. Např. pokud budu během jednoho roku pít kávu s touto značkou (je o něco dražší – 200 gramů přijde na 210-300 Kč), tak zajistím práci a tím možnost slušného vyžití

jedné celé rodině v Tanzánii či Ekvádoru. Šokovala mne zpráva studie Mezinárodního institutu pro tropické zemědělství, kde se uvádí, že na západoafrických kakaovníkových plantážích pracuje v hazardních podmínkách více než 280 tisíc dětí ve věku 9 až 12 let... U Fair Trade je kladen velký důraz na vyloučení otrocké a dětské práce a dodržování konvencí Mezinárodní organizace práce. Plačící anděl se zlomeným křídlem na obalu čokolád je symbolem organizace, která pomáhá obětem dětské prostituce a AIDS sirotkům na Filipínách... Fair Trade – férový obchod – dnes představuje celosvětové hnutí, jehož cílem zjednodušeně řečeno je poskytnout chudým pěstitelům, žijícím často na hranici únosnosti možnost důstojně se uživit. V Brně v obchůdku na Joštově ulici je zvláštní atmosféra. Je tu jakoby přítomen celý svět – kovový Jelínek z Bangladéše, káva z Tanzánie, čokoláda z Ekvádoru,

proutěná miska z Vietnamu.... To vše pod dohledem prodávajícího – dobrovolníka. Ochotný, usměvavý, tráví zde svůj volný čas kvůli myšlence sounáležitosti...

Tento obrázek namaloval Natsu. Je to zvláštní pocit, když si človíček ze střední Evropy dopisuje s bosým klukem z Indie, kterému je asi 10 let. Je to jak setkávání dvou světů. Uvědomuji si, jak jsou naše světy rozdílné a přece nás cosi spojuje. Oba jsme Boží děti, stejně milovaní a stejně cenění, jen žijeme každý na opačné straně jednoho oceánu. Ale to vůbec nevádí. I přesto si můžeme podat ruce. Tak toto byl pro mne sjezd, který se neměl konat, ale který se díky Bohu konal. A tento obrázek bych si přála věnovat a poslat všem, kteří umožnili, aby se konal. Dík. Za sebe i za Natua.

Sestra Anna Rafaela.
MBS Brno Kapucíní

Z mezinárodního společenství SFŘ

XII. Mezinárodní a V. volební kapitula

Logo obsahuje řadu velmi důležitých referencí:

- V centru loga jsou dvě spojené ruce držící růži – jako znamení modlitby, jsou symbolem jednoty, lidskosti vůči naší profesi a příslušnosti k SFŘ a v tomto čase též připomínkou sv. Alžběty, naší patronky,
- Okolo rukou jsou tři soustředné kruhy, které symbolizují františkánskou rodinu založenou sv. Františkem,
- Vedle rukou je šest paralelních vodorovných linií, které jako schodiště symbolizují šest priorit SFŘ (formace, přítomnost ve světě, františkánská mládež, finance, duchovní asistence, společenství ve františkánské rodině)
- Toto vše je sumarizováno do Tau vloženého do srdce církve, kterou reprezentuje 12 sloupů tvořících klenbu nad ostatními symboly

připomínajících její přítomnost ve světě.

Pod tímto logem – které samo nás vyzývá ke kontemplaci a promyšlení našeho směřování – se uskutečnila 12. Mezinárodní a 5. Volební kapitula sekulárních františkánů. S ohledem na zakončení oslav 800letého výročí narození patronky našeho řádu sv. Alžběty Uherské byla svolána tato kapitula do Maďarska. Konala se v jezuitském duchovním centru v hotelu MANREZA v malé obci Dobogokö (asi 40 km severně od Budapešti, 30 km jižně od Ostrihomu a 20 km západně od Visegrádu).

Jak už víte, nás tam zastupoval František Reichel. Naše stanovisko, které tlumočil na kapitule, obsahuje Příloha 4. Nyní přinášíme první informace – další budou postupně následovat.

Výsledky volební kapituly

Ministryně: Encarnation del Pozo
(Španělsko; ve 2. řadě uprostřed)

Zástupce ministryně: Doug Clorey
(Kanada; vlevo od ministryně)

Členové:

Consuelo Nuñez (Venezuela; 2. zprava)

Lucy Almirañez (Filipíny; 1. zleva)

Michèle Altmeyer (Francie; 3. zleva)

Tibor Kauser (Maďarsko; 3. zprava)

Maria Aparecida Crepald (Brazílie)

Ewald Kreuzer (Rakousko; 2. zleva)

Benedetto Lino (Itálie; 1. zprava);

Ana Fruk (Chorvatsko; na obrázku nad D. Cloreyem; za YouFra - mládež)

Duchovní asistenti:

Fra Ivan Matić OFM (Chorvatsko), Fra Amando Trujillo Cano TOR (Mexiko), Fra Samy Irudaya OFM Cap, Fra Martin Bitzer OFM Conv.

Spousta dalších informací (anglicky, francouzsky, španělsky a italsky) a fotografií je na těchto internetových stránkách CIOFS <http://www.ciofs.org/doc/kia8/kia8enchap.htm> a <http://www.ciofs.org>

Na zahájení v sobotu 15. listopadu sloužil pro účastníky mši svatou br. Samy Irudaya, OFM Cap. V homilii zdůraznil, že nový život (Řím 6,4) pro nás znamená život pro Krista (J 14,23 a 26). A Bůh nám k tomu dal i dar – ducha síly, lásky a rozvahy (2Tm1,7). V další části pak zdůraznil význam hlavního tématu kapitoly – profese a přináležení k řádu:

Profese je milost a dar Ducha Svatého. Profese je současně i rozhodnutí pro Krista a pro církev. Profese zahrnuje znaky působení Ducha Sv. – posvěcení a obrácení (transformaci), které vyjadřují slib evangelního života Sekulárního františkánského řádu. Profesi vcházíme i do nových vztahů s ostatními členy našeho společenství. Profese je přirozeným a trvalým odevzdáním se. V této souvislosti dostáváme mnoho výzev – výzvy od společnosti, výzvy od církve, výzvy od našeho řádu a výzvy současné situace atd. Potřebujeme umět číst tato znamení času a místa. Bůh k nám mluví v čase a prostoru. A my musíme umět znovu číst a znovu posuzovat charisma v současné chvíli, učinit ho viditelným, významným a aktuálním. V žádném případě z něj nesmíme udělat „archeologický element.“

*Naše kořeny: Potřebujeme znát historii. Bez historie není budoucnost. Musíme naslouchat dvěma realitám (skutečností). Bohu a světu. Naslouchání dává vizi. **Potřebujeme důvěru a odvahu.** Duchovní síla, která proměňuje chléb a víno změni i nás. Přeji každému milost plného slavení kapituly.*

O mezinárodní spolupráci v SFŘ

V našem celosvětovém františkánském společenství SFŘ je nás sekulárních františkánů přes 450 000 sester a bratří. Máme téměř 70 kanonicky ustavených národních společenství a přes 30 nových v různých zemích vzniká. Jako delegát na Generální kapitule našeho řádu v Maďarsku za naše české národní společenství jsem se snažil na této kapitule zorientovat – především v tom směru, co z toho vyplývá pro nás a naše místní společenství v Čechách a na Moravě. Tak tady nabízím výsledek své reflexe:

- 1) Úžasná radost z toho, kolik nás jde k našemu Pánu právě touto cestou sv. Františka. Přes různost jazyků jsme si zde naprosto rozuměli – zvláště při slavení eucharistie, i např. když byly přímluvy ve svahilštině, nebo když naše sestry z Afriky v tanci přinášeli obětiny k oltáři.
- 2) Další velká radost, jak jsme se domluvili v naší německo-slovansko-baltické skupině (jak ji zatím říkáme) na spolupráci při vzájemném setkávání. A také, jak se zde otvírá prostor pro společné poutě, ale i jiné aktivity včetně možnosti dvoustranných setkání místních společenství.
- 3) Dostali jsme také na mezinárodním úseku úkol: Napomoci při vzniku místních a národního společenství v Estonsku, kde již pracují naše sestry františkánky z Olomouce. A tak pro začátek prosím, až se zase sejdete, na vašich setkáních místních společenství zahrňte i tuto záležitost do svých modliteb. A řekněte o tomto úmyslu právě těm sestrám, které nemohou již docházet, ale mohou se modlit. A příště vám o Estonsku napíši více.

František Reichel

Dát prostor Boží lásce

Anton Rotzetter OFMCap

Obraz Ukřižovaného k němu promluvil, oslovil ho jménem a pravil: „Františku, jdi a obnov můj dům, který, jak vidíš, se rozpadá.“ František myslel, že Pán mluví o kostele, ve kterém se právě modlil (sv. Damiána), který byl opravdu již skoro rozpadlý a zcela opuštěný. Celou svou bytostí prožíval změnu, která se s ním stala. Ta slova ho naplnila radostí a obdivem, že k němu skutečně promluvil Ježíš Kristus.

Jestli se rty Ukřižovaného skutečně pohybovaly, a jestli by byl jeho hlas mohl slyšet i někdo další, to jsou zcela nevýznamné otázky. Čím více začne někdo přemýšlet o zázračnosti nějakého zjevení, tím spíše ztratí jeho podstatné sdělení. Co se v daném případě stalo je vnitřní a hluboká mystická zkušenost. Rozpadající se budova a obraz Ukřižovaného, který v něm je – není to zázračný obraz něčeho jiného? Konec konců Golgota není žádný růžový sad, ale pusté místo nevýslovného zla. Co ovšem nesmí zůstat je, nechat ukřižovaného Krista tak – opuštěného Bohem i lidmi. Obraz úplné oběti Boha musí dostat v tomto světě své místo. Musíme ho nechat přebývat mezi námi. Tak přijal František pověření, které dostal, aby opravil rozpadající se církve. Jeho povolání – za které se modlil – spočívalo v obnově církve, aby dal Boží lásce prostor k pohybu. Je přirozené, že František zpočátku rozuměl tomuto úkolu doslovně, v povrchním pochopení. Obvykle často opomíjíme skutečný smysl toho, co bylo původním záměrem. František věřil, že byl povolán, aby se stal restaurátorem kostela. Muselo přejít několik měsíců, než poznal své pravé povolání: Kristova církev se stala „dystonií“, rozpadala se do trosek, ve svém smrtelném zápase. Kdo by se kdy chtěl ztotožnit s takovou „církví“? I katarští a valdenští chtěli vytvářet společenství, kde by bylo možné nalézt Boha, kde by se věřící mohli cítit doma. Ale úloha, kterou bylo Františkovi uloženo sehrát, mu Bůh stanovil v San Damiano. Je to přesně toto: Netrvat vůči církvi v zatrpklosti a hořké beznaděži, ale vyrazit a slovy i skutky zaručit, že je ve skutečnosti svým příslušníkům radostí. A tak František společně s nesčetnými ženami i muži formuje a buduje „chrám“, vytváří malá společenství a splétá síť ovladatelných vzájemných vztahů, vytváří prostor, kde může bratrství žít a dařit se mu, kde má Boží láska prostor k působení zde na Zemi.

Závěrem bych vás chtěl požádat, abyste se sami zamysleli, jaké máte vlastní zkušenosti s církví a jejím budováním, jaké máte vlastní pojetí a zkušenosti s povoláním, které dostal František a s ním i my?

Placide Tempels: dialog s náboženstvími

V zairské Katanze pracuje belgická františkánská skupina Placide Tempels. Již dvacet let tam vyučují děti normálnímu katechismu. Ale během doby začaly vznikat pochybnosti o jejich metodě, protože zjistili, že část z toho, čemu děti učili, jim nešla do srdce, ale pouze do hlavy. Nakonec svoji metodu změnili, sedli si mezi staré lidi a začali naslouchat a učit. Postupně došli k prvkům, které později rozšířili svou slavnou knihou „Bantuská filosofie“.

Hlavní myšlenkou této filozofie je, že životní síla, které vyzařuje z Boha a která přechází generacemi předků přímo až na současnou generaci, svazuje všechno do jednoho společenství. Tuto životní sílu může zvětšovat dobro a zmenšovat zlo. Takový pohled zobrazuje dokonalou jednotu stvořitele a stvoření, viditelného a neviditelného, živého a mrtvého. Placide Tempels našli v této myšlence největší možný soulad s křesťanským učením o životě v Boží Trojici a v Ježíši Kristu v jeho mystickém těle. Založili hnutí, nazývané „Jamaa“, což je společenství, tvoření lidmi, kteří chtějí žít jako křesťané v rámci své vlastní kultury. V těchto skupinách ovšem došlo k určitým nedorozuměním, které vedly k prudkým sporům. V roce 1974 bylo „Tempels“ podrobena několik týdnů trvajícím křížovým výslechům Svatým Oficiem v Římě a konečně je církevní autority vypověděly ze Zaire. Církev tehdy ještě nebylo schopna takové myšlenky pochopit; Tempels trpěli osudem proroků.

Když Druhý vatikánský koncil přijal novou „teologii náboženství“, začal římský sekretariát pro mezináboženský dialog odstraňovat všechny nespravedlnosti, spáchané během staletí odsuzováním jiných náboženství jako pohanství a vykládat je nově. To znamenalo změnu v křesťanském přístupu k jiným náboženstvím. Současně to rozšířilo vlastní obzor církve, protože začala poznávat velikost „kosmického“ Krista a začala uznávat činnost Ducha svatého, působícího ve všech náboženstvích. V každé době a v každém náboženství poskytoval Bůh svoji milost a přízeň všem lidem, posílal jim proroky a mystiky, aby je vedli a inspirovali. V dnešní době má proto manifest o misijní činnosti církve úkol uznat tyto pravdy historie spásy a přispět k budování smyslu pro jednotu všech církví v Kristu, všech náboženství kolem jednoho a jediného Boha s cílem, aby všichni lidé žili společně jako bratři a sestry. To je poslání, které František intuitivně uznal a žil. Papežská rada pro mezináboženský dialog se věnovala tomuto tématu speciálně v dokumentu „Dialog a misie“ (17, 1984) a Jan Pavel II. v encyklice „Redemptoris Missio“ (1990).

Bezpečný přístav

Franciscans International 3/2008

Na Ceutě ve Španělsku kolují pověsti, že tam byl nedávno zabit nějaký člověk kvůli 50 centům. „To se stalo zrovna minulý čtvrtek v arabské čtvrti“, říká taxikář. „Tohle je nebezpečné město na život“, dodává. „Zabijí vás tady kdekoliv“.

Nebezpečí však neodrazuje tisíce přistěhovalců, kteří se každoročně dožadují vstupu do Ceuty. Tato bývalá španělská trestanecká kolonie leží na africké straně Gibraltarského průlivu obklopena z jedné strany mořem a z druhé Marokem. Když se Španělsko v roce 1986 připojilo k Evropské unii (EU), umístění Ceuty fakticky posunulo jižní hranici Evropy do Afriky. V roce 1995 EU přijala Schengenskou dohodu, dovolující volné cestování v rámci jejích hranic. Od té doby se nahrnulo do Ceuty každý rok přes 5000 přistěhovalců, kteří doufali, že v EU najdou ekonomické příležitosti.

Br. Aurelio, bratr z františkánského Bílého kříže, vede lékařskou kliniku pro přistěhovalce. Osazenstvo tvoří pět lékařů a sester; na klinice ošetřují případy, které jim předávají státní nemocnice na Ceutě, a zachránili život již mnoha lidem. Br. Aurelio, který je na Ceutě již deset roků, zná velmi dobře problém, který město trápí.

„Drogy, prostituce, bezzákonnost; Ceuta je bohatá na sociální napětí,“ říká. „Ale pro přistěhovalce je Ceuta stále bránou k zajištěné budoucnosti v EU, a tak sem přicházejí stále.“

Většina přistěhovalců dá za přechod marocko-ceutských hranic své celoživotní úspory. Jakmile se tam dostanou, musejí se vyhybat kamerám, sensorům pohybu a plotům s ostrými noži – vybudovaným nákladem 3 miliony euro, placenými z fondu EU.

Hadar, pětatřicetiletý Alžířan, strávil před rozhodnutím emigrovat 4 roky v armádě ve své vlasti. Podařilo se mu uspořit 5000 euro, které musel všechny zaplatit, aby si koupil přechod do Ceuty. Na otázku, proč opustil Alžírsko, vyhrnul Hadar kalhoty, aby ukázal dvě nedávná zranění od střel na lýtkách. „Alžírsko ničí terorismus,“ říká. „Každý den je bitva se smrtí. Musel jsem toto násilí opustit.“

Hadar je nyní měsíc na Ceutě a žije v C.E.T.I., což je městské středisko pro příjem přistěhovalců. Středisko, založené Španělskou vládou, poskytuje jídlo, ošacení a ubytování asi 500 přistěhovalců. Na pozemcích C.E.T.I. jsou šňůry na prádlo, dětská hřiště, dokonce i satelitní antény. Vypadá to, že mnozí přistěhovalci touží zůstat v C.E.T.I. natrvalo.

Je však velmi nepravděpodobné, že by se jim jejich sen uskutečnil.

„Mnozí přistěhovalci si neuvědomují, že mohou být z C.E.T.I. kdykoliv deportováni,“ vysvětluje Encarta Marquez Iglesias z Algeciras Adobe, nevládní organizace, která pomáhá přesídlvat přistěhovalce do Španělska. „Chybně věří, že jakmile se jednou dostanou do C.E.T.I., pomůže jim španělská vláda legalizovat jejich pobyt.“

Br. Aurelio má často návštěvy přistěhovalců, kteří ho žádají o zdravotní záznamy. Pro legalizaci pobytu si musí žadatel obstarat zdravotní záznam, nabídku na zaměstnání a dokázat, že má čistý trestní rejstřík. „Proces však není tak rychlý, jak si mnozí lidé myslí,“ vysvětluje br. Aurelio. „I v těch nejlepších případech trvá nejméně tři roky, než dostanou španělské papíry.“

Asifa, pákistánského přistěhovalce, který žije v C.E.T.I. nyní již osm měsíců, tato fakta nijak neznepokojují. „Vím, že papíry dostanu již brzy,“ říká tajně. „Jinak, proč by mě tu španělská vláda držela tak dlouho?“ Protože Ceuta, jako malé městečko, nabízí jenom málo pracovních příležitostí, je Asif nucen najít si místo v pevninském Španělsku. Doufá, že se nakonec dostane do Německa, kde jsou vyšší mzdy. Asif se zapsal do školy španělštiny a doufá, že znalost jazyka mu pomůže, aby ho někde přijali do zaměstnání. „Jestli se mi podaří najít místo, poskytne mi Španělsko občanství,“ prohlašuje Asif. „Konečně, dělali to dřív, mohou to udělat znovu.“

Asifova zmínka se týká roku 2005, kdy španělský ministerský předseda José Luis Zapatero zahájil tříměsíční program na poskytnutí amnestie přistěhovalcům bez dokumentů. Ti z nich, kteří mohli prokázat, že pracovali ve Španělsku více než 1 rok a předložili záznamy o zaměstnání a zdravotní záznamy, byli legalizováni. Kontroverzní program vytáhl z černé ekonomiky asi 800 000 přistěhovalců.

„Z evidence je zřejmé, že v mnoha evropských státech nacházejí pracovníci bez papírů práci velmi rychle“, vysvětluje Patrick Taran, vedoucí specialista na přistěhovalectví v Mezinárodním úřadu práce (ILO)

v Ženevě. „Existuje tam poptávka po takových pracovnících, i když je to podstandardní trh práce s platy pod úrovní. Ve Španělsku vytáhla opatření z roku 2005 lidi ze stínu a dovolila jim pracovat důstojně.“

Asif hledá také důstojnou práci. Optimisticky očekává, že amnestie z roku 2005 bude udělena znovu. „Potřebuji zaměstnání na pevnině, abych mohl opustit Ceutu,“ říká. „Všechny své životní úspory jsem spotřeboval na to, abych se dostal sem. Nemůžu se teď vzdát naděje. Budu tady na Ceutě čekat tak dlouho, jak to bude zapotřebí.“

Jiní ovšem nejsou tak trpěliví, jako Asif. Nigerijský přistěhovalec Peter přišel na Ceutu v roce 2006. Zoufalý, že nenašel práci v pevninském Španělsku, vydal se na vražednou cestu. Spolu s 20 dalšími přistěhovanci vstoupil Peter na *patera* – malý člun pro 7-10 lidí – a vydali se přes Středozevní moře, aby dosáhli přístavu Algeciras na jižním pobřeží Španělska.

Z jejich *patera* byl Peter jeden z osmi šťastných lidí, kteří se dostali do Algeciry. Většinu lidí z *patera* španělská pobřežní stráž zatkla. Další se utopili v rozbouřeném Středozevním moři. Jakmile se dostal do Algeciras, šel Petr přímo do *casy* P. Isidora Maciase z františkánských Bratří bílého kříže, který je známý spíše jako Papa Patera.

Pater Macias, který byl v časopise *Time* zvolen v roce 2003 za „Hrdinu roku“, provozuje domov pro staré lidi a ještě proslulejší je jeho pohostinné středisko pro přistěhovalce – většinou ženy a děti – v Algeciras. Poskytuje přistěhovalcům jídlo, ošacení a pomáhá jim najít zaměstnání, jak může. Za 28 roků, které P. Macias strávil v Algeciras, se stal „Papa“ pro mnoho bezbranných přistěhovalců, kteří se dostali na břeh.

„Zakusili jsme hodně utrpení, abychom se dostali do Algeciras,“ říká Peter. „Když jsme sem přijeli, neměli jsme ke komu jít. Papa pro nás byl pilířem naděje.“

P. Macias a tři jeho laičtí spolupracovníci provozují přistěhovalecké pomocné středisko, které je zčásti financováno z podpory španělské vlády. Středisko pomohlo Peterovi najít práci jako smluvního stavebního dělníka a podat žádost o povolení k pobytu. Peter nyní očekává legalizaci. „Jsem navěky zavázaný Papovi,“ říká Peter. „Zachránil mi život, když jsem byl ubohý, hladový a uvažoval jsem o sebevraždě.“

Když Papa Patera slyší takovou chválu, skromně se usmívá. „Když sem lidé přicházejí, nemají nic,“ říká. „Potřebují, aby jim někdo podal ruku a přivítal je. To je všechno, co dělám.“

Jak stoupá nezaměstnanost v Evropě, bude se přivítání přistěhovalců ochlazovat. Demagogové by rádi obrátili nejistotu zaměstnání Evropanů v antagonismus vůči přistěhovalcům. Příklad: Jean Marie Le Pen, vedoucí francouzské ultrapravicové Národní fronty podotkl v roce 2007: „V této zemi jsou 3 milióny nezaměstnaných a 3 milióny přistěhovalců.“

Ale Le Penova výtka není opodstatněná. Je nepravděpodobné, že by evropští občané sami vzhledem ke stárnutí populace a poklesu pracovní síly naplnili poptávku po pracovnících. „V nadcházejících letech poroste v Evropě potřeba zahraničních pracovníků,“ předpovídá Patrick Taran z ILO. „V Evropě prostě není dostatek kvalifikovaných pracovníků pro technická a informační pracoviště a je nedostatek kvalifikovaných pracovníků pro zaměstnání ve stavebnictví.“

I když Taran věří v nevyhnutelnost přistěhovaleckých pracovníků, doporučuje také, aby se zvýšily investice do vzdělávání a nárůst investic do rozvojových zemí; tak budou moci lidé nalézt pracovní příležitosti doma. „Lidé nepřicházejí do Evropy pouze kvůli zaměstnání,“ vysvětluje. „Přicházejí, protože nemají co ztratit. Jestliže budou doma podmínky beznadějně, budou se dále plavit na člunech rozbouřeným Středozevním mořem.“

A jak připlouvají čluny do Španělska, Papa Patera říká, že bude vždy na místě, aby přivítal cestující. „Vím, že existují zákony proti přistěhovalectví,“ říká. „Ale nemyslím si, že porušuji zákon, když někomu pomohu přežít v nové zemi. V mé práci mne vede zákon lásky. Kdykoliv ke mně přistěhovanci přijdou, přijmu je laskavě a s láskou.“

Články přeložil Jiří Tůma

Tedy řekne král těm po pravici: *„Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“* Tu mu ti spravedliví odpoví: *„Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?“* Král odpoví a řekne jim: *„Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“*

(Mt 25,34-40)

Koupání v Lurdech.

Tak jsme byli v Lurdech. Jak všichni víte, Svatý Otec vyhlásil k výročí – 150 let od zjevení Matky Boží sv. Bernadettě – plnomocné odpustky, a tak si moje hospodyňková duše pomyslela: Velké slevy, milosti v akci, odprodej hříchů – táto, jedem!

Zaprvé: krásná, znovuobjevená Francie! Aby mi bylo rozuměno, my starší jsme byli od svých rodičů vychováni v takovém mírně frankofonním duchu. Sladká Francie! Co je dnes New York nebo Berlín, byla tehdy Paříž! Mekka kultury a mekka módy, kdo nebyl v Paříži, nevěděl nic.

Nu, mnoho vody uplynulo, pro nával angličtiny jsem na Montmartre a impresionisty tak trochu pozapomněla a teď, dávná láska – také díky autobusu, který ji projel téměř celou – se mi zjevila ve své kráse. Těch kostelů, těch krásných míst spojených s křesťanstvím! Až se nechce věřit, že na tyhle kořeny mohla Evropa zapomenout!

Jako každé známé místo zjevení Panny Marie, i Lurdy jsou takovou globalizační křižovatkou, kde se mluví všemi myslitelnými jazyky. A přesto se každý modlí v tom svém, protože mateřském, jazyce. Lidé dělají národní kroužky, aby překřičeli ty Italy vedle, Němce, Američany – zkrátka babylón.

Mnohé jsem slyšela o Lurdech vyprávět a přece to, co jsem brala jako naprostý folklór a legraci – koupel, kde vás balí do prostěradel – byla nakonec mým největším zážitkem. Nejdřív si na ni musíte vystát frontu. Není to ledajaká fronta, trvá nejméně čtyři hodiny. A nemůžete předběhnout, tak je to tam zorganizované, že ani ti nejmazanější frontovní bojovníci neprojdou. Celou dobu čekání se modlil růženec ve všech možných jazycích, snad i maďarsky. My čtyři Češky, které jsme se ve frontě sešly, jsme se pokusily o pět desátků, které jsme se s vysílením domodlily, a nakonec utichly, přemoženy mocnějšími národy.

Po čtyřech hodinách nás posadily před kabinky, které trochu vypadaly jako kabinky na plážích – a já začala brečet. Nebyl k tomu žádný důvod po těch čtyřech hodinách, ale byl to první moment, kdy mi došlo, kde jsem a na co čekám.: *Aha, tady se rozdávají velké milosti.* - Když další Češka spolu se mnou vstupovala dovnitř, ozvalo se z té obrovské fronty za námi poprvé česky: „*Ó, Maria, Boží máti...*“ a začala brečet i ona.

Uvnitř si vás podávají asistentky, kterých je všude na každém kroku nespočetně. Jedna vám drží prostěradlo, když se svlékáte, druhá vás do něj zabalí, další tři vás koupou. A pořád na vás mluví: „*Parlez-vous francais?*“ a „*Do you speak english?*“ Přistoupila jsem na francouzštinu, ale byla jsem tak rozčilená, že jsem spíš vytušila, než porozuměla, co říkají. Měla jsem vstoupit do koupele s nějakým úmyslem. Nepřišlo mi na mysl ani zdraví moje či těch druhých, pomyslela jsem, podržte se – na naši vlast a na její církev.

Jak dlouho jsem se nemodlila za vlast! Doma, kde se dnes všichni tváří, že by český národ nejradši zrušili, to nahlas ani nejde. A tak jsem se za vlast pomodlila aspoň v cizině. A objevila jak krásu Francie a francouzského národa, tak i krásu Čech. V té koupeli na cizím území jsem dokonce měla pocit, že až budu v budoucnu stát u nebeské brány, sv. Petr se zeptá: „*A národnost?*“ A já budu muset říct: „*Národnost česká.*“ Přes veškerou nemodernost tohoto pocitu, přes veškeré současné globalizační trendy, do nějakého ovčince či stáda člověk pořád ještě patří. A musí ten ovčinec přijmout, stejně jako by měl přijmout svoji rodinu a nakonec i sám sebe.

A ještě jeden důsledek ta koupel (nebo plnomocné odpustky) měla. Nebudu mluvit konkrétně a unavovat svými hříchy, ale jeden pro ilustraci prozradím: Ve svém dětství jsem byla zlá na svoji babičku. Trávila jsem u ní dost času, protože jsem byla často nemocná. Nejenže jsem na ni byla hubatá, ale z nudy jsem jí špendlila na záda různé posměšné cedulky a smála se jim jako blázen. Nikdy jsem se z toho nezpovídala, protože jako dítě jsem do kostela nechodila a pak jsem na to zapomněla. A v Lurdech se to vynořilo s obrovskou silou, až mě to donutilo volat: „*Babi, prosím tě, odpusť!*“

Kdepak, plnomocné odpustky, se slevou a zadarmo! Však si to zkuste, vykoupat se letos v Lurdech!

Věra Eliášková

Ivana Tesařová
Uzdravení

*Bitevním polem
po bitvě,
je má duše,
můj Pane.
Ten lán
jen Tobě dám*

*Zasej své slovo
do drnů mých ran,
ať více pšenice,
než koukolu,
na Tvůj mlat
odevzdám.*

K DISKUSI I ZAMYŠLENÍ

V rámci přípravy generální volební kapituly jsme vám rozeslali též hlavní materiál nazvaný *Profese sekulárních františkánů a jejich smysl pro sounáležitost* (viz [Priloha2](#) minulého Zpravodaje) s žádostí, abyste se k němu také vyjádřili. Nu – a došlo k malému zázraku? Z Plzně nám opravdu vyjádření přišlo. Týkalo se zejména této ústřední pasáže z úvodu dokumentu:

V průběhu téměř 800 roků naší existence charakterizuje dějiny řádu po více než 500 roků (do roku 1978 a dále) „ponížený“ život, který způsobovala praktická nemožnost sekulárních františkánů svobodně se rozhodovat a osvojit si vlastní zodpovědnost jako řádu. Řádu bylo fakticky zabraňováno „psát si své vlastní dějiny“, přispívat svým dílem jako řád a jako celek přebírat úlohu, danou Boží prozřetelností, která mu náležela v kontextu františkánské rodiny, aby plnil poslání, svěřené sv. Františkovi z Assisi před křížem u San Damiana.

Pokoj a Dobro!

Milý bratře, děkuji za vypracování přípravného dokumentu k projednání tématu o profesi a smyslu pro sounáležitost sekulárních františkánů. Dokument je podnětný a stručný. Budu se snažit o totéž. ☺ Zároveň prosím přijmi tuto moji úvahu nad dokumentem pouze jako můj soukromý názor bez nároku na neomylnost...

Pokud jde o dějiny našeho řádu i o Třetí Řád samotný, nemyslím si, že by vedl „ponížený život“ a že by byl utlačován Prvním Řádem. Vždyť přece bez návaznosti (kontinuity) na svatého Otce Františka, a tedy i na První řád (našich) bratří, nelze hovořit o věrohodném, historicky pravdivém františkánství.

„V ničem jiném se totiž velikost františkánského hnutí 13. stol. neukazuje tak, jako v šíření a významu, jehož dosáhl františkánský kající řád. Evangelijní ideál poselství lásky a pokoje posvěcoval život, práci a každodenní starosti a spojoval v bratrství a v rovnosti křesťany - krále i jeho vazaly, šlechtice i plebejce, literáty i řemeslníky. Všichni se stávají bratřími.“

A dále například: *„V 17. stol. byl Třetí řád stále přitažlivým. Lze to přičítat horlivosti různých větví I. Řádu, které dbaly na obnovu a šíření terciářů. Na generální kapitule v Toledu r. 1633 se řeší úpadek Třetího Řádu v některých zemích a vina se hledá v nedbalosti bratří I. řádu.... Aby došlo k obnově, klade se za vzor španělský způsob, protože tam byl Třetí řád v podivuhodném rozkvětu. Uveřejňují se příručky psané lidovou řečí, františkánští zpovědníci povzbuzují knížecí vrchnost (především v Rakousku a Savojsku), aby přijala serafinský šat. Papežové udílejí milosti a doporučení, jelikož pokládají Třetí řád za účinný nástroj katolické obnovy a boje proti bludům. I když mluvíme o jakémsi poklesu síly Třetího Řádu vzhledem k úsilí o svatost, nelze opominout trvalý vliv na náboženský život.“¹*

Pojetí SFŘ ve směru čím dál větší autonomie laiků (terciářů) se mi nezdá být nosné. Vznik instituce, zavedení norem, řádu, pravidel je vždy provázeno nebezpečím, že se uhasí oheň Ducha – tedy charismatu. Jakákoli zabydlenost, statika, stabilita, jistota jsou znamením, že se ztrácí charakter našeho bytí poutníky a cizinci na této zemi.

Někteří autoři považují za střed Františkovy spirituality jeho důraz na „*Ducha Páně*“: František zdůrazňuje, že chce, aby bratři „*měli především Ducha Páně a ten aby v nich svatě působil*“. Hříchem je pýcha, pýcha je lež – když si přivlastňujeme to, co nám nepatří, žijeme sami ve lži a předáváme ji dál. Pokora je pravda = to, čím jsme před Bohem a nic víc.

Je tedy třeba dovolit znovu Duchu svatému, aby „námi pohnul“. Zárodek Ducha svatého, daný každému ve křtu, ve spojení se všemi jeho vlohami a charakterem, vytváří v člověku jeho vlastní způsob, jak žít svatost. (Zatímco v dnešní době mají mnozí lidé problém něco slíbit, k něčemu se dobrovolně a svobodně zavázat, mnozí naši terciáři se snaží žít v tichosti a věrně své soukromé zasvěcení...).

Každý příchozí, který je veden Duchem (a je jen jeden Duch), má být komunitou přijat jako *dar*, jako *pozvání Ducha k obnově*. František toto chápal, když opakuje: „Pán mi dal bratry“.

Pak je ještě ta skutečnost, která také s naší profesí souvisí – to, že Třetí Řád je „skutečným řádem“ ale zároveň „nejsme řád“ – jsme laické sdružení... Tato nejednoznačnost a jakási bázlivost nazvat se „Řádem“, aniž bychom se za to měli stydět anebo se tvářit, že jsme jen nějaký historický pozůstatek, myslím terciářům ani Církvi a ani společnosti neprospívá. Musíme odvážně a v Pokoji a v lásce Kristově hovořit o své terciářské identitě, bez zámlk, zjednodušení nebo polopravd. Jen tak budeme mít šanci s pomocí Boží dojít ve šlépějích našeho Serafinského Otce Františka do nebe- spolu se všemi, kdo jsou nám svěřeni.

Zdeňka Ginepro Němcová

¹ SM ThLic. Lucie Cincialová SMFO, Vybraná témata z františkánské spirituality, IFS

Dne 4. listopadu 2008 jsem se zúčastnila semináře **Vyhlídky křesťanské demokracie v ČR**, který byl iniciován místopředsedou KDU – ČSL Davidem Mackem spolu s Marií Jílkovou. Seminář byl zamyšlením a diskuzí nad knihou prof. Petra Fialy **Laboratoř sekularizace**. Náboženství a politika v ne-náboženské společnosti: český případ (CDK Brno, 2007).

Seminář uvedla Marie Jílková, která po přečtení této knihy měla chuť si o ní podiskutovat jak s autorem, tak se členy KDU – ČSL. Nyní po volbách do krajských rad byla vhodná doba k tomuto semináři, protože věří, že se stranou můžeme něco pozitivního udělat.

Hlavní přednášku měl autor prof. Petr Fiala, politolog a rektor Masarykovy university v Brně. Uvedl nás do tématu této své poslední knihy. Rozebírá tam možnosti a limity KDU – ČSL. Nejúspěšnějším obdobím této strany byla léta 1996 až asi do 2002, kdy měla své logo **Klidná síla**. Tato koncepce už neplatí. Projevila se vnitřní nestabilita (za 10 let pátý předseda strany), nejednota (volba prezidenta), vnitřní krize (zřetelná reakce na neúspěch v posledních volbách – ztráta schopnosti vidět reálně politickou situaci). Křesťanství v názvu této strany je rozlišujícím prvkem. Není to politický prvek. Strana se stává minoritním politickým prvkem tak, jak se tento proces projevuje v celé Evropě. Problémem se stává křesťanská **identita** – rozvolňuje se vztah mezi křesťanskými postoji a politikou, což sice přináší mnoho voličů dříve křesťanským stranám v západní Evropě (např. CDU), ale v našich poměrech je neperspektivní: středové voliče, kteří nemají ke křesťanství silný vztah, mnohem snáze získávají různé liberální strany nebo u nás i Zelení. Křesťanská strana má přinášet do politiky křesťanské hodnoty a hájit je, protože i když jsou většinovou společností odmítány a strana jak kvůli nim napadána, jsou na druhé straně právě tím, co k této straně přitahuje důvěru (křesťanské) menšiny, která jinak nemá v politickém prostoru zastání. To samozřejmě neznamená, že by křesťanská strana neměla hájit důležité hodnoty (například rodinné) s tím, že jsou hluboce lidské a pomáhají ke zkvalitňování života všech, ne jenom křesťanů. Toho se u nás nedostatečně využívá.

Systémová příčina potíží strany je také pozice ve středu politického spektra. To by samozřejmě mohlo být výhodou (zejména kvůli dobrému koaličnímu potenciálu), kdyby se ale KDU-ČSL „nedělila“ o tyto středové voliče se spoustou jiných „malých stran“. Pravidelně pak významná část těchto voličů dává hlasy stranám, které buď rovnou neuspějí, nebo se o středovou pozici s KDU-ČSL „přetahují“ (ODA, US, Zelení). Řešení, které tomu mělo čelit – Čtyřkoalice – kvůli vnitřním sporům v KDU-ČSL neuspělo.

Řešení této složité situace je ve vnitřní konsolidaci, v přinášení vlastních témat postavených na hodnotách křesťanství a v existenci skutečných osobností, které budou nositeli této politiky. Být si vědomi, že prostor je úzký a že se jedná o ohroženou stranu. Řešení je třeba neustále hledat.

Prof. Lubomír Mlčoch, vedoucí Centra pro sociální otázky při ČBK, připomenul, že sociální nauka církve je velkou pomocí pro inspiraci křesťanských politiků. Doporučuje zabývat se přednostně sociálními hodnotami, které vycházejí z křesťanství a po kterých i lidé mimo křesťanství touží a mohou je oslovit.

Diskutující Jiří Zajíc, sekulární františkán, kterému na této straně velice záleží, ve svém příspěvku zdůraznil, že je **nutné**, aby ti, kdo stranu reprezentují, byli nejen důvěryhodnými lidmi ale i důvěryhodnými politiky. Ve vystupování křesťanských politiků je též důležité laskavé sebevědomí. Připomněl, že lidé vnímají symboly, které se projevují v životech jednotlivých politiků.

Nakonec mne zaujal příspěvek jednoho z přítomných, který řekl, že prosil Boha o Slovo k tomuto semináři a bylo mu odpovězeno slovy o moudrosti. Ano, všichni potřebujeme prosit o moudrost, abychom jednali správně a splnili svůj úkol jako křesťané i jako občané. A vyprošujeme ji těm, kdo jsou nejviditelnější – politikům a všem, kdo mají zodpovědnost za druhé.

Marie Stará.

Poznámka:

V příloze č. 8 přinášíme úvod do důležitého materiálu k postavení rodiny s dětmi v současné české společnosti, v němž je ukázáno, jak dnešní daňový a hospodářský systém právě rodinu s dětmi znevýhodňuje. Autorem tohoto úvodu i celého materiálu (na který je v této příloze přímý odkaz), je formátor společenství rodin od Panny Marie Sněžné v Praze Otakar Hampl.

CO BYLO?

Napříč františkánskou poutí - Hostýn 2008

Mlhavý, sychravý – tak nás letos přivítal Hostýn. A přece krásný, zvoucí k odpočinutí a nabrání duchovních sil. Tradičně jsme naši pouť zahájily křížovou cestou. Tři maličké terciářky a obrovské drama vykoupení, tajemství, před nímž se tají dech. Jeho ranami jsme uzdraveni. Každé zastavení mluví k srdci. Jedna ze sester prosí ve spontánní modlitbě při jednom zastavení za své dítě – následující rozjímání, které předčítá, začíná slovy – Prosim Tě, Pane, dopřej mi setrvat v důvěře až do konce mé životní cesty. Pomoz mi, abych neztrácel naději ve chvílích, kdy nevidím na krok dopředu a mám pocit, že žádné řešení neexistuje... Slova modlitby zní jako odpověď na její prosbu a ukazují směr.

Následuje mše svatá. Uvnitř poutního chrámu je tepleji a příjemněji, ale je již zcela zaplněn. S úctou se dívám na své starší spolusestry, které bez jediného slůvka povzdychu po celou dobu v pokoji a usebrání stojí. Letošní pouť pod vedením bratrů františkánů.

Několik myšlenek z homilie. U sv. Františka je jednou ze základních věcí touha po pravdě, pravdivý vztah k Bohu. Pravdivý postoj – pokora, která vše hledá u Boha a všechno dobro přičítá Bohu. Sobě jen „hřích“. Vidět svůj hřích, ale ve světle Kristovy lásky a síle vykoupení.... Žít svůj život ve světě v pravdivém vztahu s Bohem, žít ve světě a přesto nenechat své srdce naplnit věcmi kolem sebe. Být jak svíce, které se zapalují jedna od druhé – tak si vzájemně pomáhají a podporovat – tak se zapalovat od druhých a pro druhé.

V závěru mše svaté byl národním ministrem SFR vyhlášen příští rok rokem sv. Anežky České. Ohlášení připravované poutě do Říma a Řecka, příprava semináře či konference na téma sv. Anežky – její význam pro církev a náš stát.

Odpolední požehnání působí jak pohlazení. Rosa Božího požehnání ať skane nad Vámi... A na úplný závěr zní důstojným prostorem slova – poslední prosba k Matičce – Dej ať se tak, jak se scházíme u Tebe na Hostýně, sejdem jednou s Tebou všichni i se všemi blízkými v nebi.

Nechce se nám domů, vyčasil se a Hostýnek se s námi loučí úsměvem jasného nebe. Umiňuji si, že příště přijedu na delší dobu – přinejmenším na celý františkánský program. Tak poslední ohlednutí s prosbou o doprovod na všech našich cestách a taky poděkování za tak nádherný a milostiplný den.

Sestra Anna Rafaela

Milí poutníci, sestry a bratři!

Vítám vás na letošní františkánské pouti na Sv. Hostýn, kterou poprvé pořádáme jako národní pro celou františkánskou rodinu k výročí vtisknutí stigmat našemu zakladateli sv. Františkovi z Assisi. Pokoušíme se tak naplnit naši touhu po prohloubení fraternity v naší františkánské rodině společným rozjímáním, besedou, slavením eucharistie, vzájemným obohacováním, výměnou zkušeností z duchovního i běžného života, sdílením radostí i strastí, prostě abychom se lépe poznávali a žili jako jedna velká rodina. Proto od vás přivítáme návrhy, doporučení a iniciativy k přípravě Františkánské národní poutě na Sv. Hostýn v roce 2009.

V SFR končí letos druhý rok oslav 800. výročí narození naší patronky sv. Alžběty Uherské, v jehož závěru se uskuteční generální kapitula našeho řádu a to 15. -22. 11. v Budapešti. Nezapomeňme ji podpořit modlitbou. V příštím roce budeme slavit národní kapitulu a 20. výročí svatořečení sv. Anežky České, takže příští rok vyhlášíme pro náš řád jako rok sv. Anežky České. V rámci oslav tohoto výročí plánujeme pouť do Říma a chtěli bychom realizovat ve spolupráci s Františkánskou rodinou seminář či konferenci o významu sv. Anežky pro český národ a církev. U příležitosti Roku sv. Pavla ověřujeme možnost konání poutě po stopách sv. Pavla. Na první květnovou sobotu připravujeme tradiční Mariánskou pouť Prahou, poprvé s mezinárodní účastí, kdy chceme pozvat NBS SFR ze

sousedních zemí. Na všechny tyto plánované akce v příštím roce vás srdečně zvu a doufám, že k jejich zdaru i vy aktivně přispějete, ať už modlitbou, účastí či jiným bohu libým skutkem. Na závěr děkuji všem, kteří se podíleli na zajištění dnešní pouti a vám poutníkům, že jste došli. Ať na zpáteční cestě ze Sv. Hostýnu i v každodenním životě vás doprovází a ochraňuje naše matka a patronka Panna Maria.

Pokoje a dobro!

Svatý Hostýn 20. 9. 2008

br. Václav Petr Němec OFS
národní ministr SFR v ČR

Další akce telegraficky

- Pout' na Hrádek u Vlašimi – 13 září se opět uskutečnila tradiční pout' na známé mariánské místo u Vlašimi. Jádrem poutníků byli pochopitelně ti, kteří svoji sekulární františkánskou „pout“ začínali pod citlivým vedením P. Aloise J. Moce OFS. Potěšitelné ovšem je, že každoročně přibývá i těch, kteří jej už nezažili, stejně jako těch, kteří nepatří do okruhu jeho dlouholetého působení u sv. Františka z Assisi v Praze Krči na Habrovce.
- Seminář pro formátory – proběhl podle plánu i s početným obsazením (kolem 50 účastníků). Ústředním bodem programu bylo pokračování cyklu o františkánské modlitbě podle sv. Bonaventury, kterého se s přehledem zhostil jeho jmenovec P. Bonaventura Štivar OFM Cap. Obrazovou prezentaci jeho přednášky obsahuje Příloha 7. Dále jako Přílohu 11 nabízíme materiál Magdalény Janáčkové o povolání, který též připravila pro seminář, ale už se na něj z časových důvodů nedostalo.
- Tříkrálové setkání františkánské rodiny v Praze – bylo 4. ledna a bylo to opravdové setkání františkánské rodiny: kromě nás, sekulárních františkánů (bylo nás tam kolem 70) tam tentokrát zavítali jak místní františkáni – počínaje provinciálem P. Jan Maria Vianeyem Dohnalem, přes národního duchovního asistenta P. Antonína Klareta Dabrowského, až k P. Benediktu Holotovi a P. Michalu Pometlovi – tak milé sestry v čele s „duší“ Institutu františkánských studií Ludmilou Pospíšilovou. Debata s hlavním hostem – pražským světicím biskupem Václavem Malým – byla nejen zcela bez obvyklé ostýchavosti a koženosti, ale místy i bouřlivá a pro účastníky tak zajímavá, že se skoro o hodinu protáhla. Doufáme, že příště se některý z účastníků k tomuto setkání vrátí podrobnější referencí.

CO BUDE?

Aktivity SFR 2009^{*)}

Zahájení CMP Levý Hradec	14. února	9.30 sv. Kliment na Levém Hradci
Formační seminář	13. a 14. března	Brno, Petrinum
Pout' k hrobu Dr. Noska	18. dubna	Poříčí nad Sázavou, 15.45
Pout' ve stopách sv. Pavla	20. až 27. dubna	Turecko
Mariánská pout' Prahou	2. května	Zahájení 10.00 na Strahově
Národní volební kapitula	5. až 7. června	Velehrad
Podávání přihlášek do IFS	červenec (srpen)	
EUFRA	červenec nebo srpen	
Oblastní setkání Čechy	12. září	Pout' na Hrádek u Vlašimi
Františkánská pout'	18. až 20. září	Sv. Hostýn
Konference ke sv. Anežce	16. až 18. října	Praha
Pout' SFR do Říma a Assisi	10. až 15. listopadu	20. výročí svatořečení sv. Anežky
Formační seminář	listopad	

^{*)} **Další** aktivity budou průběžně doplňovány

Cyrlometodějská pouť Levý Hradec Velehrad 2009

(XXVIII. ročník)

spojená s **Poutí na Velehrad (IX. ročník)**

Letošní pouť bude zahájena v sobotu 14. února mší svatou v 9,30 v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci.

Doprava z Prahy je vlakem z Masarykova nádraží v 8,37 (příjezd na stanici Roztoky-Žalov v 8,57 a pak pěšky nahoru na hradiště po značce).

Autobusem č. 340 se dá jet z Dejvické (na okraji ulice Jugoslávských partyzánů u kulaťáku) v 8,45 a na Levém Hradci je v 9,07.

Na sobotní etapu navazuje hned v neděli druhá etapa, je to tedy dvoudenní etapa.

Poutníky mimopražské si rozeberou na nocleh v Praze spolupoutníci z Prahy (pokud nemají jinou možnost přespaní).

Rozpis prvních dvou etap, tras a kilometrů (další směr letošní pouti jen sumárně, bude upřesněno v dalším letáčku):

Sobota 14. února (možno jít i dvoudenní etapu, následuje neděle viz níže)

I. etapa: **Levý Hradec** (odchod cca 10,30) - **přívoz Roztoky – Zdiby – Ďáblice – Letňany – Vinoř** (příchod kolem 17,00). Nocleh ve Vinoři u přátel nebo u pražských poutníků (z Vinoře jezdí městské autobusy do Prahy na Letňany st. metra): *cca 20 km*

Neděle 15. Února

II. etapa : **Vinoř** (mše sv. v kostele Povýšení sv.Kříže ve Vinoři v 9,00, odchod cca 10,00) – **Horní Počernice – Klánovický les – Úvaly** (zde žel st. – zpět do Prahy jezdí vlak každou půlhodinu o 29 a 59; v případě dobrého času je možno nadejít část další etapy, například až do Hradešína (plus 6 km) – zpět autobusem 423 v 18.58 do Úval na žel st. za 16 min, nebo jen do Škvorce (plus 4 km) – zpět autobusem 329 v 17,51 na Skalku st. metra za 48 min): *ca 15 km (plus 4 nebo 6 km)*

Další etapy se konají ve dnech:

14. března. z Úval (nebo kam se dojde 15.II.), směr – Hradešín - Kostelec

25. dubna; 8. – 9. května; 27. června

11. – 12. července

Trasa celé pouti půjde přes tato místa (ještě bude upřesněno a rozděleno na etapy):

Levý Hradec – Vinoř – Úvaly – Uhlířské Janovice – Zbraslavice - Čihošť – Světlá nad Sázavou – Krásná Hora – Štoky – Jihlava – Luka – Kamenice – Pavlínov – Velké Meziříčí

Františkánská pouť do Poříčí nad Sázavou 18. dubna

Podrobnosti jsou v samostatné **Příloze č 10**

Inspirace z Třebíče

KDO CHCE POMOCI V DLOUHÝCH ZIMNÍCH VEČERĚCH

Při jedné z návštěv u Marie Konfrštové v Horní Krupé mne zaujala nakupená klubíčka příze Sněhurka na jejím pracovním stole. I zeptal jsem se, co vyrábí. A taková byla odpověď:

Během dlouhých zimních večerů nebo odpolední, se můžete zapojit do pletení obinadel pro misie. Je to mezinárodní akce. Jedná se o vrchní obvazy pro malomocné. Používají se nejen při ošetřování ran, ale též pro uzdravené pacienty, zejména děti, jejichž zhojená pokožka je velmi slabá a citlivá.

Plete se na jehlicích číslo dvě, začíná se na třicet ok a plete se pořád hladce po obou stranách. Z jednoho klubíčka příze Sněhurka se udělá jedno obinadlo. Strojní pletení je nevhodné, při vytváření se různě vytahuje. Věřící pletařky zakončují každý obvaz modlitbou za toho, kdo jej bude používat a za misie. To je, ovšem, samozřejmě, dobrovolné.

Po dokončení se obvazy odešlou na adresu: Společnost sv. Vincence z Pauly, Haštalské náměstí 3, 110 00 Praha 1. Upletené obvazy se zasílají nevyprané a srolované. V roce 2007 bylo odesláno do Afriky z České republiky 25 400 obvazů.

Poslala nám Magda Tučková z Třebíče

Z jednání Národní rady

Národní rada na svém jednání v Brně 11. 10. 2008 mimo jiné přijala následující rozhodnutí:

(1) Z činnosti koordinačního týmu

- a) NR projednala přípravné dokumenty k jednání generální kapituly SFŘ rozeslané členům NR před jednáním a po úpravách schválila text příspěvku našeho delegáta na GK, který mu předá br. Zajíc (viz Příloha č. 4)
- b) Základní dokumenty SFŘ v ČR – Národní stanovy, Mezinárodní stanovy, Rituál, GK a další dle překladu P. Bonaventury připraví k tisku br. J. Zajíc nejpozději do konce listopadu a zašle s. Marii Schneiderové, která zajistí vytištění do konce roku 2008 v počtu 400 ks. (*už se jsou vytištěny - JZ*)
- c) Ministr MBS SFŘ Brno-minoritě s. A. R. Fojtíková předala písemnou rezignaci na službu ministra MBS Brno - minoritě, jelikož z důvodu třísměnného provozu v zaměstnání nemůže službu ministra řádně vykonávat. Rada MBS rezignaci přijala a NM její přijetí potvrdil.
- d) Žádost s. Anežky Kirkingové o definitivní ukončení členství v řádu NR posoudila, vyhodnotila ji jako žádost dle čl. 58.1. GK, doporučila sestře Anežce, aby požádala o přidružené členství v některém MBS SFŘ a pokládá tím tuto záležitost za ukončenou.
- e) Rok 2009 vyhlásil NM na Františkánské národní pouti Rokem sv. Anežky České. K oslavám 20. výročí svatořečení sv. Anežky České připraví NR v Praze, ve spolupráci s dalšími členy Františkánské rodiny, konferenci o sv. Anežce České a pouť do Říma a Assisi. Organizačním zajištěním pověřuje br. Reichla Františka, který na příštím jednání NR předloží návrh opatření a program.
- f) NR stanovila místo a termín konání VK: 6.6. - 7. 6. 2009 na Velehradě. Na příští setkání NR předloží NM návrh programu, volebního a jednacího řádu. Návrh zprávy o hospodaření a životě NBS připraví společně ZNM s hospodářem. O prověření stavu financí a trvalého majetku požádá NM br. Miloslava Müllera. Členové NR budou při svých návštěvách MBS hledat a získávat kandidáty na služby v NR.

(2) Z činnosti sekretariátu

- a) Do konce roku zašle sekretář příslušným provinciálům návrhy na zrušení MBS SFŘ: Bílá Voda, Česká Třebová, Sobiňov-Sopoty, Opočno, Volfratice, Žďár, neboť u každého z těchto společenství dlouhodobě klesl počet členů s trvalou profesí pod pět a není reálné jeho zvýšení v dohledné době několika let. NR tak rozhodla dle čl. II.1.6. národních stanov SFŘ v ČR.
- b) aktualizaci členů v databázi NR zajistí e-mailově br. J. Zajíc, poštovně s. M. Schneiderová
- c) J. Zajíc zpracuje výroční zprávu, členové NR dodají podklady o své činnosti do konce roku 2008.
- d) Půl roku před VK poslat oznámení o jejím konání generálnímu ministrovi se žádostí o předsedání volbám NM a členů NR – nejpozději do konce ledna 2009.

(3) Ostatní

- a) Formační tým připraví modlitbu za VK na podzimní formační seminář – viz dále
- b) Návrh programu jarního formačního semináře ve dnech 13. – 14.3. 2009 v Petrinu předloží formátor na příštím zasedání NR.
- c) Konference duchovních asistentů: navrhnout systém účasti duchovních asistentů na BPV a VK, jejich spolupráce. Za tím účelem svolá P. Sebastián národní duchovní asistenty k jednání, na které pozve i NM. Zatím používat stávající model vizitací a volebních kapitul

MODLITBA ZA VOLEBNÍ KAPITULU NBS SFŘ v ČR

Velehrad 6.6. – 7.6.2009

Nejslavnější Bože, chválíme Tě za vše, co jsi stvořil, Tvou neustálou přítomnost ve světě a za úžasný dar našeho františkánského povolání.

Děkujeme Ti za bratry a sestry v našem Sekulárním františkánském řádu a prosíme Tě o osvícení Duchem svatým při přípravě volební kapituly, výběru kandidátů a volbě členů Národní rady.

Prosíme Tě, veď nás, posiluj nás a povolávej ke službě, ať naplníme to, co od nás očekáváš, a k tomu ať nám pomáhají: Blahoslavená Panna Maria, svatý František, svatá Klára, svatá Alžběta, svatý Ludvík a všichni svatí Františkánské rodiny.

AMEN.

Nové logo SFŘ v ČR.

Národní rada NBS SFŘ v ČR letos rozhodla, na základě opakovaně vyslovovaných přání členů řádu na vytvoření nějakého vhodného znaku či symbolu našeho řádu, přijmout logo SFŘ v ČR. Přihlížela přitom k historii a tradici SFŘ i naší republiky.

Sekulární františkánský řád, dříve III. řád sv. Františka, má kořeny v řádu kajícníků. V rané církvi musel kající hříšník mimo jiné nosit žíněné kajicnické roucho a mít hlavu posypanou popelem, v té době jediné ze dřeva, který je šedé barvy. Šedá barva se tak stala barvou kajcnosti. Později nosí hábit zvaný kající či poustevnický, někdy s holí, provazem, sandály a se symbolem Tau na kapuci či hábitu.

Na IV. Lateránském koncilu 11.11.1215 slyší sv. František z úst papeže Inocence III. mimo jiné i slova: „Kdo ponese Tau, najde milosrdenství. Je to znamení kajícího života obnoveného v Kristu.“, když papež komentoval 9. kapitolu z proroka Ezechiela. František chce poslechnout a označuje sám sebe znamením Tau, znamením pokání. Františkánští kajícníci, žijící řeholním způsobem života, proto používají šedý hábit s černými či bílými doplňky a hlásí se ke znamení Tau. Stejně tak i sekulární františkáni dříve zvaní „kající bratři a sestry“ mají za řádovou barvu šedou a označují se znamením Tau.

Proto NR schválila logo SFŘ v ČR jako černou nášivku o rozměru 110 x 120 mm s vyšitým bílým textem (v horní části SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD, v dolní části V ČESKÉ REPUBLICE), ve středu s vyšitým hnědým kruhem ohraničujícím uvnitř vyšité hnědé znamení Tau. Toto znamení rozděluje kruh na 3 barevná pole – nahoře modré, vpravo červené a vlevo bílé (národní barvy). Kruh v logu symbolizuje společenství s Bohem i lidmi, Boží stvoření, svět a v něm vtisknuté znamení Tau, znamení kajícího života obnoveného v Kristu. Modré pole nad Tau symbolizuje Boha Otce, červené jeho Syna Ježíše Krista, našeho Spasitele, a bílé pole Ducha svatého.

Toto logo je možno nosit na šedém tričku (NR zajistila 67 ks), nebo na saku, halence, svetru, košili či jako škapulíř (po přišítkování šedé stužky potřebné délky). Doufám, že uvedený znak našeho NBS posílí vědomí příslušnosti našich členů k SFŘ v ČR a zlepší jejich prezentaci na veřejnosti. K dostání je i s tričkem u sekretářky NR tel. 602 837 958.

br. Václav Petr Němec OFS
národní ministr

AKTUALIZACE důležitých informací

Internetové stránky www.sfr.cz a emailová komunikace:

S radostí zjišťujeme, že za poslední rok zásadním způsobem vzrostl počet členů, ale i společenství, s nimiž lze už komunikovat elektronickou poštou. K dnešnímu dni je situace taková, že při cca 950 členech SFŘ (každou chvíli dochází k nějaké změně, proto ta přibližnost) **v celé naší zemi jich 242 je schopno komunikovat e-mailem** a z 55 našich MBS pouze 14 nemá žádného člena, který by měl možnost komunikovat e-mailem, z čehož celou třetinu tvoří společenství, která jsou ve fázi rušení kvůli poklesu členů pod nezbytnou hranici pěti profesantů. Oněch devět společenství bez e-mailového kontaktu (Brno-Husovice, Jablunkov, Jindřichův Hradec, Kroměříž, Milotice, Podolí u Brna, Popovice, Příbram, Staré město u UH) zahrnuje i taková, kde vzhledem k věku členů lze očekávat, že by i tam mohlo ještě ke změně dojít. Vypomoci by mohli i duchovní asistenti, kteří jistě přístup k e-mailu mají (dokonce i bratr Česlav ☺).

Na našich internetových stránkách se postupně mimo jiné začínají objevovat údaje o vašich společenstvích. Prosím kontrolujte je a případně zasílejte aktualizace (http://www.sfr.cz/stranky/spolecenstvi/mist_spol.php). A pak je tam spousta zajímavých textů – především v rubrikách *Františkánské texty* a *Formační texty*.

Skutečným objevem je rozsáhlý soubor textů vypracovaných na celosvětové úrovni členy františkánské rodiny včetně SFŘ, který se nám podařilo nedávno získat v českém překladu (prostřednictvím br. Jiřího Tůmy) – **Základního kurzu františkánského misionářského charismatu** (CCFMC). Tomu, kdo se zajímá o současnou tvář františkánství v našem světě – jak v zemích západní civilizace, tak rozvojovém světě – kdo sdílí skutečný františkánský zájem o to, aby Ježíšovo pozvání k proměně světa láskou, prostotou a radostí přišlo ke všem, kteří na něj – mnohdy nevědomky – zoufale čekají, ten tu najde vydatný pramen. Aspoň něco z toho postupně uveřejníme i ve Zpravodaji.

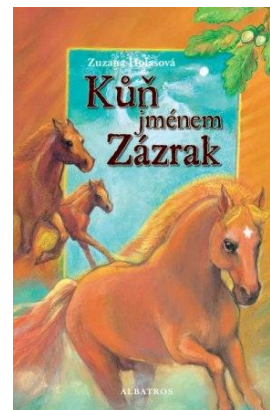
Také připomínám, že na našich www stránkách jsou k dispozici aktuální schválené verze prakticky všech důležitých dokumentů SFŘ – mimo jiné právě schváleného překladu naší Řehole a Generálních konstitucí.

Knížky Z. Holasové – tip na dárek pro děti

Kůň jménem Zázrak

Říká se, že svět je nejkrásnější z koňského hřbetu. Přesně tohle si myslí i třináctiletá Ema, která tráví s mladším bratrem a kamarády prázdniny v jezdecké škole Oharek. Ale Oharek halí temné stíny, které ohrožují nejen starý statek s kamennou sochou anděla a přilehlé louky, ale především koně. Nebezpečí, zpočátku jen tušené, je stále hrozivější a děti mu, jak se zdá, nedokážou čelit.

V kulisách jezdecké školy se odehrává tajemný příběh o svědomí a „podivuhodných cestách Páně“, který je vhodný pro čtenáře (a vzhledem ke koním asi hlavně pro čtenářky) od 10 let. Knížku v říjnu 2008 vydalo nakladatelství Albatros.

Popoupo aneb podivuhodná pouť pouští

Popoupo je fantasy příběh čtyř dětí, které tráví volný čas v odlehlých lesích. Ve starém domě, kde není elektřina, se nudí, dokud na půdě nenajdou zvláštní pastelky. Namalují si jimi plánek hry Putování pouští, pro niž vymyslí vlastní pravidla. Hra se však stane skutečností a děti se ocitnou uprostřed nástrah, které si samy vymyslely. Čelí hladu a žízni, potýkají se s drakem, překonávají tekuté písky, bludné stezky, Pustou pláň a propast Velké prázdnoty.

Knihu lze v prvním plánu číst jako napínavý příběh cesty nebezpečnou pouští, kterou děti musejí ujít, aby se dostaly domů. V druhém plánu se poušť stává obrazem jejich nitra, tajemným místem, kde lze potkat demony, ale též Pastýře, přítele a zachránce.

Knížka byla jako četba na pokračování několikrát s úspěchem uváděna na Rádiu Proglas.

Je určena dětem od devíti let, ale mají ji v oblibě i čtenáři mnohem starší, kteří v ní nacházejí nové, skryté významy.

Strašidelné město

Strašidelné město s podtitulem O světle a temnotách je pohádkový příběh s prvky fantasy a hororu. Vypráví o malém Jankovi, který svoje vnitřní světlo vyměnil s Černým pánem, vládcem ztemnělé říše Hračkánie, za jeho krásné, ale podivné hračky. Vlastně proč ne? Vždyť dlouho nevěděl, že v něm nějaké světlo září. Brzy ho však začne postrádat a vydá se do Zrcadlového paláce v Hračkánii, aby ho získal zpátky. Černý pán má však vlastní plány – čím víc lidských světél získá, tím větší bude jeho říše – a nestrpí, aby mu je Janek kazil. Staví mu do cesty překážky, v Zrcadlovém paláci ho málem oklame a získá na svou stranu. Janek má naštěstí dobré přátele, svoji setru Annu, koně a psa, a především neznámého chlapečka, který mu tuhle trojici posílá na pomoc.

„...*Strašidelné město svým napětím a dramatičností zaujme děti uvyklé nejpobulárnějším příběhům. Je nádherným a čistým křesťanským poselstvím o víře, naději a lásce... Děje se to přitom tak umně a vypočítaně, že toto poselství, do poslední chvíle tajené, nemůže odradit ani toho nejzarputilejšího ateistu.*“ (z literární recenze v KN, 2004)

Strašidelné město je určeno čtenářům od sedmi let.

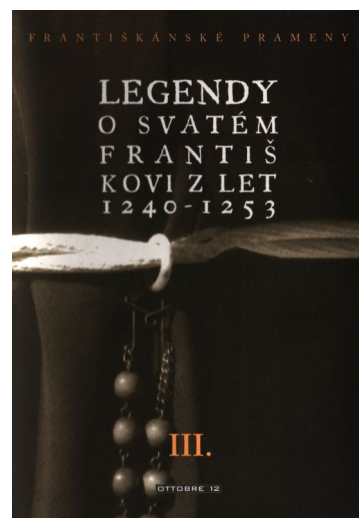
Zuzana Holasová OFS (členka MBS Spořilov), narozená 1950, žije a působí v Praze. Ač původním povoláním právnička, dlouhodobě se věnuje literatuře pro děti a mládež. Do roku 1994 pracovala v literární redakci nakladatelství Albatros, v současnosti spolupracuje s mnoha pražskými i mimopražskými nakladatelstvími jako lektorka, redaktorka a autorka knih především pro děti. Zásadní obrat v jejím životě znamenala konverze ke křesťanství, což se odrazilo i v její tvorbě, kterou jako celek prostupuje křesťanská spiritualita

III. díl nového vydání Františkánských pramenů

Vyšel koncem července - co nás v něm čeká?

V tomto dílu Františkánských pramenů se setkáváme s životopisy sv. Františka, jež vznikaly v období od výzvy generálního ministra Crescencia z Jesi (4. 10. 1244), který pobídl bratry k tomu, aby sepsali všechny vzpomínky na sv. Františka, až do generální kapituly z roku 1260, která se rozhodla „udělat pořádek“ ve Františkově hagiografii.

Všechny legendy tohoto dílu vycházejí ze dvou základních potřeb bratří té doby. Bratři totiž zjistili, že v předcházejících legendách nebylo uvedeno zdaleka všechno, co se o svatém zakladateli zachovalo, a tak zjištěné skutečnosti chtěli doplnit k těm již známým. Bratři se také potřebovali vyrovnat s přeměnou původního bratrstva ve skutečný řeholní řád, což je druhý charakteristický rys legend tohoto období

Miloslav Nevrlý: Podivuhodné chvíle se Sluneční písní

*Je pro mne poctou, že deset volných vyprávění, kterými jsem se před dvěma roky neuměle pokoušel přiblížit mladým lidem krásu a mohutnost přírody i prostotu a hloubku slov, kterými vzdává díky Stvořiteli světa svatý František z Assisi, má být nyní spojeno do jediné knihy, kterou budou obdarováni lidé, kteří se po jeho vzoru (i když možná o tomto svatci nikdy neslyšeli) rozhodli vzdát se části svého majetku ve prospěch svých potřebných spolubratří nebo jim věnovat svůj čas. Tak začíná mistrovský vypravěč – známý zejména z nezapomenutelných *Karpatských her* kouzelnou knížečku, která by neměla uniknout nikomu, kdo miluje sv. Františka z Assisi a současně přírodu.*

Další zdroje informací důležitých informací

Posledním „hitem“ na našich www stránkách je pak cyklus čtyř nahrávek mimořádně kvalitních přednášek MUDr. Krausové o sv. Alžbětě, které přednesla v rámci duchovních cvičení pro MBS Olomouc rodiny, které nám oni laskavě poskytli, abyste se mohli „napojit“ všichni.

Je to tady: <http://www.sfr.cz/stranky/kestazeni.htm>. A dále jsou tam materiály od P. Bonaventury z březnového semináře v Petrinu: <http://www.sfr.cz/stranky/aktuality.php>

Nabízíme také možnost velmi levně získat františkánskou literaturu z našeho archívu – podrobnosti viz http://www.sfr.cz/admin/file/Zpravodaj06-09_8_Priloha6.pdf. Kromě toho upozorňujeme na nově vydanou příručku Řehole SFŘ, která je za 10 Kč/kus k dispozici též u Marie Schneiderové. Elektronickou verzi této naší Řehole jsme poslali minule a je k dispozici na internetové adrese:

http://www.sfr.cz/admin/file/Zpravodaj06-09_8_Priloha4.pdf.

Doporučení a výzva z Třebíče:

Zdravím a posílám zajímavé odkazy, myslím, že se jedná o velmi dobré dílo, osobně jsem se setkala s J. Hrenákem jedním spolupracovníkem P. Kuffy, žije opravdově a naplno, pomáhá těm nejubožejším... Napadlo mě, nedalo by se třeba pro dobrou věc něco udělat? Byla jsem v Choryni a žasla jsem co Pán skrze bývalého narkomana, vězně a alkoholika (Jozefa Hrenáka) vykonal a jak on se stará o další tyto lidi a pomáhá jim vrátit se zpět do normálního života. Je to něco úžasného, co hovoří víc než slova.

<http://www.magnificat.sk/mrosa/1205/reportaz.htm>

<http://www.mediafilm.cz/Kuffa.html>

<http://www.kprednasky.szm.sk/Kuffa.html>

Magda Tučková

Propagační letáky

Stále ještě jsou k dispozici propagační letáky SFŘ. Zájemci se mohou obrátit na Jiřího Zajíce (nejlépe e-mailem) a domluvit si převzetí potřebného množství. Při odběru do 50 kusů se platí výrobní náklady 2 Kč za kus (tedy max. 100 Kč). Při větším množství jsou další letáky již zdarma ☺

Jiri.Zajic@adam.cz; 723 963 939 (lepší SMS)

VÝROČÍ NAROZENÍ - ŘÍJEN, LISTOPAD, PROSINEC

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Narozen	výročí
Hradec Králové	Pohlová	Jarmila	Marie	30. 12. 1913	95
Uherské Hradiště	Greineckerová	Františka	Anežka Česká	24. 11. 1918	
Uherské Hradiště	Leviková	Emilie	Anděla z Foligna	12. 12. 1928	
Praha PMS	Šotolová	Olga	Pavla	1928	80
Praha PMS	Vlasáková	Ludmila	Augustina	1928	80
Fulnek	Heryánová	Bohuslava		5. 10. 1928	80
Popovice	Malinová	Rozálie	Marie	12. 10. 1928	80
Brno, minorité	Ternelli	Ludmila	Aniela	20. 11. 1928	80
Brno, Husovice	Chámová	Marie	Zdislava	27. 11. 1928	80
Milotice	Danačíková	Anna	Františka	31. 12. 1928	80
Karviná	Kaczynská	Alžběta		31. 10. 1933	75
Šumperk	Šilarová	Marie	Zdislava	6. 10. 1938	70
Olomouc	Zavadilová	Marie		21. 10. 1938	70
Karviná	Novotná	Josefa	Anna	9. 11. 1938	70
Praha - Krč	Hejrovská	Marie	Markéta Korton.	15. 12. 1938	70
Praha PMS rodiny	Tutr	Antonín	František	16. 12. 1943	65
Brno, Husovice	Hudaň	Petr	Julián	1. 10. 1948	60
Brno, Husovice	Tichá	Eva		27. 12. 1953	55
Stará Boleslav	Cigánková	Ludmila		29. 12. 1953	55
Praha PMS rodiny	Bubeníček	Jiří	Jiří	9. 12. 1958	50
Olomouc rodiny	Slimařík	Pavel		1. 12. 1963	45
Brno, Husovice	Nováková	Miriam	Paschalina	9. 12. 1963	45
Fulnek	Lipinská	Helena		11. 12. 1963	45
Liberec	Hlavatý	Miroslav		11. 12. 1963	45
Praha PMS rodiny	Barnawi	Kateřina		3. 10. 1968	40
Hradec Králové	Silvarová	Bohumila	Veronika	6. 11. 1968	40
Čáslav	Kocmanová	Zuzana		21. 12. 1968	40
Šumperk	Kocůrková	Irena	Bona	21. 12. 1973	35
Jihlava	Pacalová	Adéla	Miriam	31. 12. 1983	25

VÝROČÍ NAROZENÍ - LEDEN, ÚNOR, BŘEZEN

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Narozen	výročí
Karviná	Morawcová	Stefanie		21. 1. 1914	95
Milotice	Neduchalová	Anežka	Klára	9. 2. 1914	95
Praha PMS	Dlouhá	Marie	Bernadeta	1924	85
Praha PMS	Nachmulnerová	Eva	Jana Bosca	1924	85
Praha PMS	Vančatová	Ludmila	Anežka	1924	85
Staré Město	Křiváková	Marie	Anežka	12. 1. 1924	85
Milotice	Snopková	Marie	Anežka	7. 2. 1924	85
Praha PMS	Lendrová	Růžena	Marie	22. 2. 1924	85
Praha Sv. Josef	Peňázová	Vlasta		6. 3. 1924	85
Hradec Králové	Dykastová	Marie	Anežka	16. 3. 1924	85
Popovice	Malinová	Antonie	Anna	3. 1. 1929	80
Podolí u Brna	Lorencová	Anežka	Marta	9. 1. 1929	80
Ostrava	Matějová	Anna	Bernadetta	20. 1. 1929	80
Uherské Hradiště	Sedláková	Jindřiška	Růžena z Lim	4. 2. 1929	80
Kroměříž	Vyoral	Jaromír	František	11. 2. 1929	80
Olomouc	Loučná	Vlasta	Filomena	11. 2. 1929	80
Ostrava	Nelhybl	Jaroslav	Jan	17. 2. 1929	80
Olomouc	Nečas	Evžen	Marián	14. 3. 1929	80

Frýdek-Místek	Stolařová	Jarmila		16. 3. 1929	80
Frýdek-Místek	Wolná	Marta		30. 1. 1934	75
Brandýs nad Orlicí	Kacálková	Alena	Anna	25. 2. 1934	75
Šumperk	Smékalová	Miroslava		2. 3. 1934	75
Plzeň	Křiváčková	Irena	Anežka	7. 3. 1934	75
Nivnice	Polášková	Marie	Václava	8. 3. 1934	75
Uherské Hradiště	Ondráčková	Marie	Mlada	11. 1. 1939	70
Šternberk	Holík	Jiří		4. 2. 1939	70
Jihlava	Mašterová	Jiřina	Zdislava	14. 2. 1939	70
BS	Pavlašková	Dagmar	Marie	8. 1. 1944	65
Kroměříž	Vičar	Miloslav	Jan	6. 2. 1944	65
Uherské Hradiště	Balážová	Anna	Marie Salome	10. 2. 1944	65
Praha PMS	Blažke	Tomáš	Jan Evangel.	1949	60
Praha PMS	Čermáková	Michaela	Marie	1949	60
Svatava	Hasilová	Anna	Consoláta	5. 1. 1949	60
Liberec	Chlouba	František		26. 1. 1954	55
Stará Boleslav	Novák	František		8. 2. 1954	55
Jihlava	Pacalová	Marie	Bona	16. 2. 1954	55
Brandýs nad Orlicí	Gottwaldová	Anna	Klára	7. 3. 1954	55
Praha PMS	Kubová	Ludmila	Ludmila	1959	50
Praha PMS rodiny	Kateřínáková	Ludmila		4. 2. 1959	50
Karviná	Maslowski	Zbyšek		18. 1. 1964	45
Ostrava	Herman	Jaromír		6. 2. 1964	45
Mor. Třebová I	Lichtág	Jiří		8. 3. 1964	45
Jihlava	Neřadová	Zdeňka	Alžběta	12. 3. 1964	45
Praha PMS	Tichý	František	Jan od Kříže	1969	40
Praha PMS	Rett	Jiří	Antonín	1974	35
Praha PMS	Reusová	Ivana	Klára	1974	35
Šternberk	Slimaříková	Marie		1. 1. 1974	35
Olomouc rodiny	Hapalová	Petra		30. 1. 1979	30

VÝROČÍ PROFESE – ŘÍJEN, LISTOPAD, PROSINEC

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	výročí
Praha Spořilov	Koudelková	Marie	Lucie	2. 8. 1948	60
Karviná	Josieková	Zuzana		8. 12. 1948	60
Plzeň	Ptáková	Jindřiška	Paschala	26. 12. 1948	60
Plzeň	Salcmanová	Zdena	Terezie	26. 12. 1948	60
Plzeň	Benešová	Marie	Vojtěcha	? . 10. 1948	60
Plzeň	Kroyová	Anna	Pavla	? . 10. 1958	50
Karviná	Brecherová	Marie		16. 7. 1968	40
Valašské Meziříčí	Jasná	Anna	Marie	8. 12. 1973	35
Příbram	Holečková	Růžena	Josefa	20. 1. 1973	35
Praha PMS	Lendrová	Růžena	Marie	7. 10. 1973	35
Havířov	Cáhová	Květuše	Pia	23. 12. 1978	35
Havířov	Svobodová	Eliška	Alžběta	28. 12. 1978	30
Praha - Krč	Horáková	Miroslava	Jana Františka de Ch.	13. 2. 1983	25
Praha Sv. Josef	Nosek	Hynek	František	??. 1988	20
Praha - Krč	Ječmen	Petr	Pavel	11. 1988	20
Praha - Krč	Vaněček	Pavel	Petr	11. 1988	20
Praha PMS rodiny	Janiček	Vít		11. 8. 1988	20
Valašské Meziříčí	Kvardová	Ludmila		8. 12. 1988	20
Praha PMS	Bayerová	Leopolda	Jakoba	??. 1993	15
Brandýs nad Orlicí	Gottwaldová	Anna	Klára	2. 10. 1993	15
Moravská Třebová	Bílek	Jan	František	2. 10. 1993	15
Moravská Třebová	Blažek	Jan	Josef	2. 10. 1993	15

Moravská Třebová	Kirst	Pavel	František	2. 10. 1993	15
Moravská Třebová	Kolomazník	František	František	2. 10. 1993	15
Moravská Třebová	Ondrušková	Jana	Anežka	2. 10. 1993	15
Moravská Třebová	Žilka	František	Jan Nepomucký	2. 10. 1993	15
Olomouc	Králíčková	Jana	Terezie	2. 10. 1993	15
Opava	Krohe	Petr	František Saleský	2. 10. 1993	15
Opava	Winklbauer	Michal	Alois	2. 10. 1993	15
Praha - Krč	Hejrovská	Marie	Markéta Kortonská	4. 10. 1993	15
Praha PMS	Ludvíková	Ivana	Dominika	4. 10. 1993	15
Plzeň	Lodrová	Věra	Františka	18. 10. 1993	15
Plzeň	Světlíková	Libuše	Antonie	18. 10. 1993	15
Praha PMA	Borská	Ludmila	Klára	18. 10. 1993	15
Praha PMA	Borský	Vojtěch	Vavřinec	18. 10. 1993	15
Praha PMA	Kopičková	Marie	Hedvika	18. 10. 1993	15
Praha PMA	Les	Antonín	František	18. 10. 1993	15
Praha PMA	Lesová	Irena	Klára	18. 10. 1993	15
Praha PMS rodiny	Vachtová	Jana	Markéta	10. 10. 1993	15
Valašské Meziříčí	Chrástecká	Eva	Marie	2. 10. 1993	15
Nivnice	Bradáč	František	Antonín	4. 10. 1998	10
Nivnice	Bradáčová	Marie	Barbora	4. 10. 1998	10
Nivnice	Kadlček	František	Josef	4. 10. 1998	10
Nivnice	Polášková	Marie	Václava	4. 10. 1998	10
Nivnice	Smetanová	Anežka	Alžběta	4. 10. 1998	10
Olomouc rodiny	Cásková	Elena	Františka	5. 10. 1998	10
Olomouc rodiny	Hubáček	Miroslav	František	5. 10. 1998	10
Olomouc rodiny	Hubáčková	Jitka		5. 10. 1998	10
Praha Sv. Josef	Valášková-Rejlová	Irena	Terezie	7. 10. 1998	10
Fulnek	Heryánová	Bohuslava		10. 10. 1998	10
Praha Spořilov	Pavela	Josef	Josef	10. 10. 1998	10
Praha Spořilov	Austerlitzová	Hilda	Alžběta	7. 11. 1998	10
Praha Spořilov	Myslilová	Marie	Klára	7. 11. 1998	10
Praha Spořilov	Zárubová	Ludmila	Kateřina	7. 11. 1998	10
Brno, kapucíni	Vargová	Libuše	Monika	4. 12. 1998	10
Brno, kapucíni	Kalousková	Jarmila	Alžběta	6. 12. 1998	10
Brno, kapucíni	Pustějovská	Jaroslava	Veronika	6. 12. 1998	10
Brno, kapucíni	Pustějovský	Rudolf	Jan	6. 12. 1998	10
Karviná	Kudličková	Helena	Faustina	20. 12. 1998	10
Opava	Horáková	Marie		?.?. 2003	5
Slatiňany	Hanušová	Ladislava	Anna	2. 10. 2003	5
Slatiňany	Horáková	Růžena	Alžběta	2. 10. 2003	5
Slatiňany	Horová	Ladislava	Anežka	2. 10. 2003	5
Praha Sv. Josef	Boháč	Jasoň	František	6. 10. 2003	5
Praha Spořilov	Vejrostová	Alena		20. 10. 2003	5
Nivnice	Bršlicová	Anna	Anežka	8. 12. 2003	5
Slatiňany	Muzikantová	Jaroslava	Pia	2. 10. 2003	5
Slatiňany	Vosáhlová	Marie	Marie	2. 10. 2003	5
Slatiňany	Zita	Lukáš	Dominik	2. 10. 2003	5

VÝROČÍ PROFESE – LEDEN, ÚNOR, BŘEZEN

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	výročí
Praha PMS	Vlasáková	Ludmila	Augustina	1944	65
Čáslav	Saxl	Bedřich		1944	65
Praha PMS	Brachtl	Josef	Regalát	1949	60
Praha PMS	Brožková	Libuše	Romana	1949	60
Praha PMS	Kahounová	Stanislava	Anežka Česká	1949	60
Havířov	Cáha	Bohumil	Petr	1949	60
Praha PMS	Hublová	Marcela	Marketa Alacoque	1959	50
Praha PMS	Zemanová	Marta	Johanka z Arku	1959	50
Praha PMS	Brychcínová	Ludmila	Marie Františka	1969	40
Liberec	Cvejn	František		1974	35
Liberec	Cvejnová	Marie		1974	35
Liberec	Petr	Karel		1974	35
Liberec	Petrová	Anna		1974	35
Liberec	Purová	Terezie		1974	35
Praha PMS	Raulvolfová	Anna	Kateřina Sien.	1974	35
Čeladná	Halabica	Daniel		1979	30
Čeladná	Pavelcová	Bernardina		1979	30
Praha Spořilov	Dobrovolský	Jan	Jan Křtitel	1979	30
Újezd u Uničova	Novotná	Anežka	Alžběta	1979	30
Praha PMS	Novotný	Antonín	Antonín	1984	25
Frýdek-Místek	Guňková	Marie	Josefa	1989	20
Praha PMS	Cimbál	Václav	Antonín	1989	20
Praha PMS	Míčková	Soňa	Anna	1989	20
Praha PMS	Suchá	Felicita	Alžběta	1989	20
Praha PMS	Šimáček	Ivan	Václav	1989	20
Praha PMS	Válka	Petr	Matouš	1989	20
Praha PMS	Válková	Jana	Marie	1989	20
Šternberk	Bajer	Vojtěch		4. 2. 1989	20
Šternberk	Bajerová	Jarmila		4. 2. 1989	20
Šternberk	Vrtková	Ludmila		4. 2. 1989	20
Praha Spořilov	Svoboda	Jaroslav	Josef	14. 3. 1989	20
Praha Spořilov	Svobodová	Marie	Zdislava	14.3.1989	20
BS	Petřeková	Božena	Ludmila	1989	20
Frýdek-Místek	Kotásková	Helena		1994	15
Frýdek-Místek	Wolná	Marta		1994	15
Kroměříž	Juhaňáková	Helena	Terezie	20. 3. 1984	15
Kroměříž	Ráczová	Marie	Radima	20. 3. 1984	15
Praha PMS	Dlouhá	Marie	Bernadeta	1994	15
Praha PMS	Hajná	Emilie	Marie	1994	15
Praha PMS	Luka	Jiří	František	1994	15
Praha PMS	Luková	Martina	Klára	1994	15
Praha PMS	Reusová	Ivana	Klára	1994	15
Praha PMS	Valtová	Jana	Anežka	1994	15
Plzeň	Chaloupka	Jan Nep.	seraf. František	24. 1. 1994	15
Olomouc	Navrátilová	Marie	Klára	9. 3. 1994	15
Český Těšín	Bárteczek	Czeslav	Ludvik	19. 3. 1994	15
Český Těšín	Siudová	Emilie	Marie	19. 3. 1994	15
Český Těšín	Stalmachová	Helena	Alžběta	19. 3. 1994	15
Kroměříž	Nováková	Eva	Anežka	21. 3. 1994	15
Kroměříž	Petřík	Augustin	Maria	21. 3. 1994	15
Kroměříž	Ševčíková	Marie	Anežka	21. 3. 1994	15
Kroměříž	Vičar	Miloslav	Jan	21. 3. 1994	15
Kroměříž	Vyoral	Jaromír	František	21. 3. 1994	15
Kroměříž	Vyoralová	Ludmila	Františka	21. 3. 1994	15

Staré Město	Batůšková	Vladimíra	Anežka	17. 1. 1999	10
Staré Město	Čevorová	Růžena	Zdislava	17. 1. 1999	10
Staré Město	Foltýnek	František	Josef	17. 1. 1999	10
Zlín	Kočiš	Petr	František	9. 1. 1999	10
Uherské Hradiště	Šubrtová	Jaromíra	Klára	9. 1. 1999	10
Staré Město	Holčáková	Ludmila	Alžběta	17. 1. 1999	10
Staré Město	Knotová	Marie	Anežka	17. 1. 1999	10
Staré Město	Křiváková	Marie	Anežka	17. 1. 1999	10
Staré Město	Kutálková	Drahomíra	Marie Magda.	17. 1. 1999	10
Staré Město	Němcová	Blažena	Anežka	17. 1. 1999	10
Staré Město	Omelková	Božena	Klára	17. 1. 1999	10
Staré Město	Směťáková	Bohumila	Klára	17. 1. 1999	10
Staré Město	Trňáková	Jenověfa	Klára	17. 1. 1999	10
Staré Město	Vaňková	Božena	Marie Magda.	17. 1. 1999	10
Mor. Třebová I	Skácel	Josef	Vojtěch	13. 2. 1999	10
Čáslav	Strašíková	Markéta		4. 1. 2004	5
Olomouc	Havelková	Anna	Františka	10. 1. 2004	5
Olomouc	Minářová	Libuše	Marie - Elektra	10. 1. 2004	5
Olomouc	Ošťádalová	Marie	Zdislava	10. 1. 2004	5
Olomouc	Vašíčková	Božena	Klára	10. 1. 2004	5
Karviná	Vajda	Gerhard		21. 3. 2004	5
Uherské Hradiště	Polášková	Dana		6. 3. 2004	5
Uherské Hradiště	Weilová	Božena		6. 3. 2004	5

Prosba:

Údaje o výročí čerpá Marie Schneiderová z Vámi zaslaných podkladů. Pokud tedy najdete chyby, pošlete jí (Marie.Schneider@setnam.cz) údaje správné.

Seznam příloh k tomuto číslu Zpravodaje:

Příloha 1: Katecheze II. ročníku ke sv. Alžbětě 10. až 12

Příloha 2: Prezentace Marie Oujezdské ze sjezdu SFŘ – sv. Alžběta a rodina.

Příloha 3: Propozice k pouti po stopách sv. Pavla do Turecka (poslední termín 31. ledna)

Příloha 4: Stanovisko Národní rady pro jednání Mezinárodní generální kapituly: *Profese a sounáležitost*

Příloha 5: Cyrilometodějská pouť 2009

Příloha 6: Dokument k františkánské mládeži

Příloha 7: Trojí cesta sv. Bonaventury – 2. Díl (katecheze o modlitbě z podzimního semináře)

Příloha 8: Rodiny s dětmi – materiál Oto Hampla dokládající znevýhodňování rodin s dětmi u nás

Příloha 9: Pouť do Poříčí nad Sázavou (pouť ke hrobu Františka Noska)

Příloha 10: Obsah kursu Františkánského misionářského charismatu, který je k dispozici na www.sfr.cz

Vydává NR SFŘ,

**adresa sekretariátu: Národní rada Sekulárního františkánského řádu, Kapucínský klášter,
Kapucínská 2, 772 00 Olomouc, email: info@sfr.cz , <http://www.sfr.cz> ; číslo účtu: 189969375/0300**